

॥ यतुर्थोऽध्यायः ॥

विष्णुर्ब्रह्म तथा दातेत्येवं नित्यमुपासनम् ।
कार्यमापद्यपि ब्रह्म तेन यात्यपरोक्षताम् ॥ १ ॥

प्रारब्धकर्मणोऽन्यस्य ज्ञानादेव परिक्षयः ।
अनिष्टस्योभयस्यापि सर्वस्यान्यस्य भोगतः ॥ २ ॥

उत्तरेषूत्तरेष्वेवं यावद्वायुं विमुक्तिगाः ।
प्रविश्य भुंजते भोगांस्तदंतर्बहिरेव वा ॥ ३ ॥

वायुर्विष्णुं प्रविश्यैव भोगश्चैवोत्तरोत्तरम् ।
उत्कृम्य मानुषा मुक्तिं यांति देहक्षयात् सुराः ॥ ४ ॥

अरिंराट्पथा वायुं प्राप्य तेन जनार्दनम् ।
यांत्युत्तमा नरोय्याद्या ब्रह्मलोकात् सहामुना ॥ ५ ॥

यथासंकल्पभोगाश्च यिदानंदशरीरिणः ।
जगत्सृष्ट्यादिविषये महासामर्थ्यमप्यृते ॥ ६ ॥

यथेष्टशक्तिमंतश्च विना स्वाभाविकोत्तमान ।
अनन्यवशगाश्चैव वृद्धिहासविवर्जिताः ।
दुःखादिरहिता नित्यं मोहंतेऽविरतं सुખम ॥ ७ ॥

पूर्णाप्रज्ञेन मुनिना सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ।
कृतोऽयं प्रीयतां तेन परमात्मा रमापतिः ॥ ८ ॥

नमो नमोऽशेषदोषदूरपूर्णागुणात्मने ।
विरिंशिशर्वपूर्वेऽयवंधाय श्रीवराय ते ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचित ब्रह्मसूत्राणुभाष्ये
चतुर्थोऽध्यायः ॥

॥ इति श्रीमदणुभाष्यम् ॥